

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. I. Pendet medius inter latrones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Cant. 4. 3
Exod. 3.

quis similis in infirmitate, quis similis in potestate? Quis similis in paupertate, quis similis in divitiis? Quis similis in ignominia, quis similis in gloria? *Vadam ergo ad montem myrrhe, & videbo visionem hanc magnam. Respiciam in faciem Christi mei, & inspiciam, & faciam secundum exemplar, quod mihi in monte monstratum est, ut tecum patiens, & moriens in monte Calvaria, tecum in monte Oliveti ascendam ad coelos: ibi tandem te aspiciens & inspiciens, aspiciens humanitatem, inspiciens divinitatem, clamabit tota æternitate anima mea, & omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi.*

C A P U T XII.

Crucifixio.

§. I.

Pendet medius inter latrones.

Filius Dei, qui medius est inter Patrem & Spiritum sanctum, operans salutem nostram in medio terræ, noluit mori nisi in medio duorum latronum. Hoc est quod asserit Evangelista:

Luc. 23.

33.

Ioan. 21.

18.

Ibi crucifixerunt eum & duos latrones: unum à dextris, & alterum à sinistris, medium autem Iesum.

Hic verè in medio consistit virtus, dum pendet in medio latronum, mundi salus. Factum id sive Præsidis imperio, sive Judæorum consilio, ut Christi innocentia opprimeretur, nec spectatores dubitarent, eum esse reum criminis, atque
adeò

adeò Christo cum latronibus commune esse flagitium, cui commune erat supplicium. Expende hic quàm pulchrè respondeat Christi ingressus in mundum, & egressus è mundo; ipsius ortus & occasus; vitæ ejus Alpha, & Omega: principium, & finis; nativitas & mors. Sunt planè parallela. In utroque nihil aliud apparet, nisi extrema humilitas & paupertas. Ingressus in mundum, nascitur in vilissimo stabulo, quod erat receptaculum jumentorum: egressus è mundo moritur in abjectissimo monte, qui erat sepulchrum latronum. Cùm nascitur, vagit in fœno: cum moritur, gemit in ligno: nascens ponitur in præsepio, moriens sternitur in patibulo: nascens vincus est pannis, moriens fixus est clavis: nascitur inter duo jumenta, moritur inter duos latrones. Verè Christus factus est usque ad mortem non tantum obediens, sed humilis, eligens omnia quæ erant ad majorem cumulum & infamiæ, & ignominia. Quod pronum erit intelligere expendenti & locum ubi, & tempus quando, & modum quo pati voluit, ac mori. Pati voluit velut in celeberrimo mundi teatro. Id fuit Jerosolyma, urbs metropolitana, frequentissimo cive culta, totius Judææ umbilicus, universi orbis velut Orchestra: quam ideò elegit, ut scœna totius tragediæ fieret orbi conspectior, & latius mors ejus divulgaretur. Erat ea urbs per id tempus seminarium pietatis, sanctitatis gymnasium, & religionis veluti delubrum: quæ populos in se contineret legi Dei adstrictos, cultores sanctorum dogmatum, beneficiis copiosè in eos effusis Deo obligatos. Cui affinis & contiguus erat mons Calvariæ: locus infamis latronum, prædonum, ac sicariorum supplicii, ac suppliciorum instrumentum.

**Initium
& finis
vitæ
Christi
sunt pa-
rallela.**

**Ignomi-
niam suæ
Christus
studiosè
affectat.**

mentis, furcis, rotis, ac crucibus. Si spectas tempus; elegit illud, quod inter omnia totius anni tempora, religionis cultu, hominum frequentia, & caremoniarum ritu est princeps: videlicet Pascha; quo undæ hominum acervatim confluebant, ut videlicet non tantum urbis illius incolæ, per vicos & compita; sed aliorum locorum advenæ, per pagos & oppida famam tam probrosæ mortis ubique disseminarent. Fuit itaque crucifixus in publico illo ac decretorio Parasceves die, non sine sensu pudoris, ac dedecoris maximo: in illo loco, & temporis confinio, quo nullum ad exacerbationem supplicii, vel cumulum opprobrii potuit aliud ingeniosius deligi. Profecto vel nos Christiani decipimur, vel nos Christus decipit. Nos qui illa eligimus, quæ Christus rejecit: quæ illa rejicimus, quæ ipse elegit. Necessè est ergò nos errare, quia aliã viã incedit, qui est *Via*; alia docet, qui est *Veritas*; alio modo vixit, qui est *Vita*. Quàm studiosè Christus omnia quæ sunt ad augmentum gloriæ, celat; quæ ad ignominiam, manifestat. In monte Thabor gloriæ suæ pompam ostentaturus, tres tantum assumpsit discipulos, cœlestis illius spectaculi testes: in monte Calvariæ, ignominiam suæ apparatus, coram refertissima hominum multitudine aperit. Illic stetit inter binos Prophetas Moysen, & Eliam; sed nullo propè spectante: hic pender inter duos latrones, toto spectante mundo. Nos contra, quidquid cedit ad ignominiam nostram, involvimus tenebris, regimus parietibus, sepelimus oblivione, summâ curâ occulimus. Quidquid vergit ad gloriam, palam, in luce, in sole, in conspectu omnium, in oculis totius mundi peragimus. Claritatem generis ostentamus ubique, at-

Gloriam
suam om-
nes
manife-
stant, ig-
nominiam
celant.

latrones, toto spectante mundo. Nos contra, quidquid cedit ad ignominiam nostram, involvimus tenebris, regimus parietibus, sepelimus oblivione, summâ curâ occulimus. Quidquid vergit ad gloriam, palam, in luce, in sole, in conspectu omnium, in oculis totius mundi peragimus. Claritatem generis ostentamus ubique, at-

figen-

figendo in atriis majorum fumolas imagines. & ceras, & gentilitia stemmata, & honorum insignia. Nemo verò, qui nobilis tantum audit, prodit se natum à cerdonibus, bubuleis, porcariis, opilionibus. Scientiam non satis est mente circumscriptisse; animo complecti; sed illius præbendum est specimen in luce Academicâ, in publicis gymnasiis, in confessu eruditissimorum hominum. Si quis in campo nobile aliquod edidit facinus, sexcenties in conviviis, in triviis, in conventiculis, plenis buccis, ut alter Thraso, decantabit: si quis ex pugna, relictâ turpiter parma, fugerit sibi soli, id reservat: ne quidem sub rosa ulli hoc dicetur, nulla umquam illius fuit mentio, alta ejus erit oblivio. Sic quæ cedunt ad nostram gloriam magno celebramus præconio; quæ ad ignominiam, dissimulamus silentio. Non sic Rex gloriæ. Moritur summo cum dedecore in nobilissima totius orbis terrarum arce, die totius anni celeberrimo; in excelssimo loco: in ipso meridie, coram refertissima hominum multitudine, in patibulo, duos inter latrones. Verè hic dicere potes, ô Jesu: *Humiliatus sum nimis.* Sed quia te, ô Jesu, humiliasti usque ad probrosum illud Crucis lignum: Deus exaltavit te super id omne, quod est magnum: Quia tanto cum probro pependisti medius inter cælum, & terram, data est tibi omnis potestas in cælo & in terra: Quia crucifixus es in medio latronum, dominaris in medio Angelorum: Quia tam injustè judicatus es, & condemnatus ab iniquo Judice ad mortem, constitutus es Judex vivorum, & mortuorum. Tu qui nunc mei causâ medius pendes inter latrones; dum Judex medius sedebis inter hædos, & oves: *Inter oves locum presta, & ab hædibus me sequestra.*

Ps. 37. 8.